una mà de contes

D'AQUÍ NO EM MOC!

Avui explicarem una història d'aquelles que només el nostre autòmat sap dibuixar...

En una ciutat plena d'edificis, botigues, cotxes, carrers i parcs, hi viu la Lola, una nena d'una tenacitat a prova de bomba, molt reflexiva i molt quietona. En aquesta mateixa ciutat també hi viu en Pol, un nen amb una imaginació desbocada i tan belluguet que no para mai quiet. Però, una cosa és certa: en Pol és el millor amic de la Lola.

D'AQUÍ NO EM MOC!

Avui, en Pol està més content que un gínjol! Per fi li han regalat unes robotibotes! Les robotibotes són una mena de patins a propulsió i, alhora, uns mini robots tan superintel·ligents que permeten a la gent anar allà on vol en un tres i no res.

En Pol explica a la Lola que amb les robotibotes, podrà anar de casa la iaia a l'escola, de l'escola al parc, o d'excursió des de la muntanya fins a la costa. Ja s'imagina anant amunt i avall i d'aquí cap allà sense parar, ziuuu! ziuuu! bzzz!

La Lola diu a en Pol, molt seriosa:--"Doncs potser el més interessant no és pas anar d'aquí d'allà, con fa tothom, sinó parar. Aturar-se! Plantar-se!"

La Lola està fermament convençuda que tant anar amunt i avall d'aquí cap allà, com fan les mosques quan topen amb un vidre, no té gaire sentit. Si ella tingués unes robotibotes, com que el món és rodó i gira sobre si mateix, intentaria quedar-se quieta, quietíssima, fins que fos la Terra sencera qui donés la volta sota els seus peus en 24 hores!!!

En Pol li diu que això és impossible, que no serà capaç de quedar-se tantes hores palplantada, quieta com un estaquirot, mentre la Terra li llisca sota els peus. "Ah, no? Què t'hi jugues?."

I per saber qui dels dos té raó, en Pol li deixarà les robotibotes a la Lola. Serà capaç de mantenir-se palplantada, sense moure's, ben quieta durant tooot un dia?

La Lola es prepara a fons: un casc per protegir-se del sol... una motxilla amb menjar... un paraigua per si plou...i un aparell fotogràfic per als records. Però, sobretot, sobretot, du una idea fixa al cap, que repeteix sense parar: " Quieta, no et moguis! És la Terra qui s'ha de moure i no tu. Quieta, quieta, quieta, no et moguis... Es la Terra qui es mou"

I així conscienciada, s'acomiada d'en Pol fins l'endemà...

La Lola pitja el botó que l'aixeca uns pams de terra, bzzzz! I amb molt de compte, per poder vèncer la força de la gravetat pitja també el botó de frenar. Al màxim: Híiiii!!!

Les robotibotes son prou intel·ligents per obeir. I ella prou tenaç per no moure's d'on és, a mig aire de terra.

Aleshores, la Lola deixa que s'escoli la ciutat sota seu.

We all rush here, we all rush there,

but none of us has a moment to spare.

Let the world spin round under your feet,

And embark on a voyage you'll want to repeat.

Mira l'horitzó i al cap d'una bona estona veu una cosa punxeguda que s'acosta: "Ah, dec ser a París i això és la Torre Eiffel!" Una bona estona després, quieta que quieta, passa arran del Partenó d'Atenes, i a mesura que passa el temps, quieta que quieta, pensa que, amb una mica de sort, potser la ruta que segueixen les robotibotes frenades la podrien acostar a una pagoda xinesa... o al pont de Sant Francisco, qui sap?...

La Lola quieta que quieta, deixa que passin les hores. És tenaç com ella sola. Aquí la teniu, palplantada damunt la Terra, mentre que aquesta gira que gira...

The earth goes round at a very fast pace.

Faster than a plane, or a boat in a race.

El sol es pon darrere seu, el mar llisca sota les robotibotes... comença a fer-se fosc... i s'acosta una tempesta... el mar s'agita... les onades s'ageganten...I la Lola? La Lola, quieta que quieta. Es mou només just el que cal per obrir el paraigua i no mullar-se quan arribi el xàfec.

"Quieta, Lola, quieta... que qui s'ha de moure és la Terra.."

"Quieta, Lola, quieta... ho veus?, el xàfec ja ha passat! Ets a la selva, tan verda i humida, i plena d'animals:

When you don't buzz around, the world comes to you.

With eyes wide open you get quite a view!

A lot can be learned by just standing still.

Stop, look and listen, and you'll see that you will.

...cocodrils...pica-soques... serps! Tu tranquil·la..."

"Quieta, Lola, quieta, a la falda d'aquella muntanya hi ha la sabana africana, també plena d'animals: guaita, un lleó! I una zebra que ni fuig ni s'espanta quan em veu! Li faré una foto. Clic! Segur que a en Pol li farà gràcia..."

Quieta, Lola, quieta...
La Terra va de pressa. Gira sobre si mateixa en un sol dia. La Lola ho ha aprofitat per veure com continents i oceans li passaven per sota. La Terra va més ràpida que un transatlàntic, més de pressa que un avió, més lleugera que un satèl·lit artificial. "I és més

bonica...” pensa la Lola.

“Quieta, Lola, quieta... que aviat seràs al mateix punt exacte d’on vas marxar ahir, abans que els 40.075 quilòmetres de la bola del món et rodolessin sota els peus....

De retorn a la seva ciutat, la Lola veu com la gent continua anant calçada amb robotibotes, amunt i avall d’aquí cap allà, com fan les mosques quan topen amb un vidre.

-“Quieta, Lola, quieta... que aviat seràs al mateix punt exacte d’on vas marxar ahir. Mira-te’l! Ep, Pol!!!”

-“Hola, Lola!” Com ha anat?”

-Mira què t’he portat...”

-“Oooooh!”

Guió: Teresa Duran

Il·lustració: Pep Montserrat